

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121329696
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6121329696.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore žalobkyne: Bc. D. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. XXX, právne zastúpená: JUDr. Zuzana Baloghová, advokátka, so sídlom Mostová 33, Ružomberok, IČO: 42 221 340, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom, Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 2.901,53 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 2Csp/25/2021-103 zo dňa 04. októbra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalobkyňa **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Ružomberok napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 2.901,53 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.901,53 eur od 13.05.2021 až do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti výroku rozsudku. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Nárok žalobkyne súd prvej inštancie posudzoval podľa ust. § 488, § 489, § 451 ods. 1, § 456 veta prvá, § 458 ods. 1, § 517 ods. 1 veta prvá, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

3. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žaloba žalobkyne je v celom rozsahu dôvodná. Žalobkyňa ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 19.12.2008 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200016372, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 1.659,69 eur (v sume vtedajších 50 000,- SK), ktorý sa žalobkyňa ako dlžník zaviazala splácať v 48 splátkach po 2.481,- SK. Súčasťou zmluvy bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Žalovaný doručil zamestnávateľovi žalobkyne dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, na základe ktorej boli vykonané zo mzdy žalobkyne ako zamestnanca v prospech žalovaného zrážky v celkovej výške 4.337,10 eur. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 5Csp/23/2020 zo dňa 08.10.2020 bolo určené, že dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov zo dňa 19.12.2008 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná. Žalobkyňa sa teda podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia titulom zrážok zo mzdy realizovaných za obdobie od júna 2019 do mája 2020 v celkovej výške 2.701,53 eur. V konaní bolo preukázané, a to z potvrdenia zamestnávateľa žalobkyne (Diagnostické centrum so sídlom J. Jančeka 32, Ružomberok), že mzdová

účtáreň na základe žiadosti žalovaného zo dňa 03.03.2015 vykonala od októbra 2018 do mája 2020 žalobkyni zrážky v celkovej výške 4.337,10 eur. V konaní nebolo ďalej sporné, že Okresný súd Ružomberok rozsudkom sp. zn. 5Csp/23/2020-85 zo dňa 08.10.2020 určil, že táto dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov zo dňa 19.12.2008, ktorá bola uzatvorená medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je neplatná. S poukazom na uvedenú skutočnosť, ak teda žalovaný prijal zrážky zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola vyhlásená za neplatnú, tak sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, a teda bol povinný vydať žalobkyni všetko, čím sa obohatil. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s právnou argumentáciou žalovaného, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je a ani nebola právnym titulom v súvislosti, s ktorým boli vykonávané zrážky zo mzdy. Naopak, práve dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov umožnila žalovanému ako veriteľovi, aby po jej predložení boli vykonané zrážky zo mzdy žalobkyne, ktoré prijal žalovaný. Aj keď dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovací prostriedok úhrady pohľadávky bez existencie samotnej dohody by nebolo možné vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne v prospech žalovaného. Ak teda neskôr táto dohoda bola vyhlásená za neplatnú, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný vyňať, pričom výšku bezdôvodného obohatenia žalobkyňa spoľahlivo preukázala potvrdením svojho zamestnávateľa. Súd prvej inštancie tiež poukázal aj na nekalé správanie sa žalovaného, ktorý napriek tomu, že mohol využiť exekučné konanie na to, aby dosiahol uspokojenie svojej pohľadávky, predmetné konanie obišiel a predložil jednoducho zamestnávateľovi dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá bola následne preskúmaná až v súdnom konaní, pričom zo mzdy žalobkyne boli vykonané zrážky. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť súd prvej inštancie preto žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal zaplatiť žalovaného v prospech žalobkyne dlžnú sumu. Pokiaľ žalovaný spochybňoval miestnu príslušnosť okresného súdu, a teda vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti, súd prvej inštancie sa s touto námietkou nestotožnil a mal za to, že okresný súd je miestne príslušný na prejednanie tohto sporu s poukazom na § 19 písm. d) CSP, nakoľko v obvode okresného súdu má adresu trvalého bydliska žalobkyňa, ktorá je spotrebiteľom, pričom v uvedenej veci ide nepochybne o spotrebiteľský spor, a teda na konania o spotrebiteľských sporoch bol v zmysle ust. § 290 CSP príslušný okresný súd. Súd prvej inštancie zároveň priznal žalobkyni príslušenstvo uplatnenej pohľadávky, a to 5 % ročný úrok z omeškania z dlžnej sumy odo dňa 13.05.2021 až do zaplatenia, nakoľko žalovaný tým, že dlžnú sumu neuhradil žalobkyni na základe jej výzvy, dostal sa dňom 13.05.2021, kedy svoje rozhodnutie neplniť doručil žalobkyni do omeškania s peňažným plnením, pričom výška úrokov z omeškania bola v súlade s ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni, ktorá mala v spore plný úspech priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, pričom napadol záver súdu o tom, že neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy spôsobuje vznik bezdôvodného obohatenia v sume vykonaných zrážok zo mzdy. Takýto záver súdu nemá oporu nielen v žiadnom právnom predpise, ale ani v rozhodnutiach súdov a je v rozpore aj s rozhodovacou praxou Krajského súdu v Žiline. Podľa odvolateľa dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom úhrady pohľadávky a samotná dohoda o zrážkach zo mzdy, teda nezakladá právny vzťah medzi veriteľom a dlžníkom, na základe ktorého mal dlžník plniť veriteľovi. Dohoda o zrážkach zo mzdy teda funguje iba ako zabezpečovací inštitút, t. j. finančné čiastky, ktoré boli na jej základe stiahnuté zo mzdy dlžníka, sú zarátané na jeho dlh, ktorý vyplynul z úverovej zmluvy. Odvolateľ poukázal na uznesenie KS Žilina zo dňa 23.02.2017, č. k. 9Co/33/2017, podľa ktorého peňažné prostriedky získané na základe zrážky zo mzdy neslúžia na uspokojenie žiadneho peňažného záväzku z dohody o zrážkach zo mzdy, pretože takéto záväzky dohoda ani nezakladá. Neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy neznamená, že plnenie v podobe vykonaných zrážok zo mzdy je bezdôvodným obohatením. Zároveň namietal, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil námietku miestnej nepríslušnosti. Podaním žaloby v rámci upomínacieho konania žalobkyňa vykonala voľbu, kde si uplatnila tvrdený nárok. Nakoľko žalovaný uplatnil námietku miestnej nepríslušnosti pre ďalšie konanie, žalobkyňa si už nemohla vyberať súd (v zmysle príslušnosti danej na výber podľa § 19 Civilného sporového poriadku) na prejednanie sporu, a preto príslušným bol všeobecný súd žalovaného. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd vyhovel podanému odvolaniu v celom rozsahu, rozsudok v rozsahu napadnutom predmetným odvolaním zmenil tak, že podanú žalobu zamietne a žalovanému prizná právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

5. Žalobkyňa v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že žalovaný v podanom odvolaní napadol záver súdu o tom, že neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy spôsobuje vznik bezdôvodného obohatenia v sume vykonaných zrážok. Tento záver súdu žalobkyňa pokladá za správny, pričom

poukázala na rozhodovaciu prax tak súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu (viď už skôr citované rozhodnutie v obdobnej veci sp. zn. OS RK 9Csp/27/2016, resp. KS ZA sp. zn. 5Co/97/2017), ale aj mnohé iné rozhodnutia súdov SR, o ktorých žalovaný musel mať vedomosť, nakoľko bol v mnohých spotrebiteľských sporoch ich účastníkom. Podľa žalobkyne rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 5Csp/23/2020-85 zo dňa 08.10.2020, ktorým súd určil neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, je právoplatný a vykonateľný, pričom žalovaný voči nemu odvolanie nepodal, je teda dôvodné predpokladať, že voči nemu nemal žiadne výhrady. V danom konaní však už nároky žalobkyne spochybňuje, hoci je zrejmé, že jej nárok je dôvodný - žalobkyňa sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovaný získal na základe neplatného právneho úkonu v jej neprospech. Uvedené konanie žalovaného považuje za účelové, v snahe oddialiť vrátenie finančných prostriedkov získaných na úkor žalobkyne. Žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 2Csp/25/2021-103 zo dňa 04.10.2021 ako vecne správny postupom podľa § 387 CSP potvrdil a žalobkyňu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Pre úplnosť odvolací súd k odvolacím dôvodom uvádza, že dôkazy hodnotí súd prvej inštancie podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd prvej inštancie pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov.

9. Odvolaciu námietku žalovaného týkajúcu sa toho, že záver súdu prvej inštancie o tom, že neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy spôsobuje vznik bezdôvodného obohatenia v sume zrážok zo mzdy, je nesprávny, keďže nemá oporu v žiadnom právnom predpise, ale ani v rozhodnutiach súdov, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že práve dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov umožnila žalovanému ako veriteľovi, aby po jej predložení boli vykonané zrážky zo mzdy žalobkyne, ktoré prijal žalovaný, ako na to správne poukázal súd prvej inštancie. Aj podľa odvolacieho súdu, aj keď dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovací prostriedok úhrady pohľadávky, bez existencie samotnej dohody by nebolo možné vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne v prospech žalovaného. Podľa krajského súdu tým, že boli vykonávané zrážky zo mzdy došlo k bezdôvodnému obohateniu a ten, kto sa obohatil je povinný bezdôvodné obohatenie vydať. V tejto súvislosti je správna aj úvaha súdu prvej inštancie, že v konaní žalovaného možno identifikovať úmysel vyhnúť sa súdnemu a exekučnému konaniu, v ktorom by si uplatnil tvrdené nároky voči žalobkyňu, keď zvolil cestu uplatnenia zrážok zo mzdy žalobkyne bez možnosti žalobkyne namietat' voči takémuto postupu. V uvedenom kontexte potom poukaz žalovaného na publikované rozhodnutie R III/1967, podľa ktorého dohoda o zrážkach zo mzdy upravuje iba postup pri spôsobe uspokojenia pohľadávky, sa potom javí odvolaciemu súdu ako neaktuálny a v súčasnej dobe už aj prekonaný.

10. K námietke žalovaného ohľadom miestnej nepríslušnosti odvolací súd uvádza, že v zmysle § 19 písm. d) CSP v spojení s ust. § 290 CSP popri všeobecnom súdu žalovaného je na konanie príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého bydliska aj žalobkyňa, ktorá je spotrebiteľkou, pričom ak ide o spotrebiteľský spor aj s ohľadom na rozhodovaciu prax súdov, je daná osobitná miestna príslušnosť Okresného súdu Ružomberok.

11. Napadnutý rozsudok zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 220 ods. 2 CSP a zásadám súdnej praxe a je preskúmateľné a riadne odôvodnené a opačný názor žalovaného je len jeho subjektívnym, ničím nepodloženým názorom. V konaní nedošlo k takej vade, ktorá by mala vplyv na správnosť rozhodnutia a možno uzavrieť, že žalovaným uplatnené odvolacie dôvody nie sú dané. V tejto súvislosti odvolací súd tiež poukazuje aj na konštantnú judikatúru súdov, z ktorej vyplýva, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/2004). Podľa odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie dostatočne zaoberal skutkovými okolnosťami na to, aby dospel k správne právnemu záveru o dôvodnosti žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že všeobecný súd nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/2007).

12. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávaný prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za také, ktoré by bolo v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa prvostupňový súd neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu, a preto rozhodnutie odvolací súd považoval za ústavne konformné. Nakoľko odvolacie dôvody žalovaného boli neopodstatnené, odvolací súd tento napadnutý rozsudok potvrdil.

13. Odvolací súd vo vzťahu k iným rozhodnutiam všeobecných súdov Slovenskej republiky, na ktoré žalovaný v podanom odvolaní poukazuje, odkazuje na právnu úpravu § 193 CSP, z ktorej vyplýva, ktorými rozhodnutiami je súd viazaný, pričom závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky.

14. Krajský súd zároveň potvrdil aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorý vykazuje vecnú správnosť a nebol napadnutý konkrétnymi odvolacími námietkami, hoci odvolateľ v odvolaní uviedol, že napáda aj výrok ohľadne nároku na náhradu trov konania.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keďže bola v odvolacom konaní proti žalovanému úspešná.

16. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)